

have faaet Understøttelse som Digtere. Det vilde jeg kun bemærke ganske i Forbigaaende, uden at der deri skal ligge noget som helst Forsvar eller Forsøg paa Forsvar for denne Bevilling, der er givet. Jeg tror, at den noble Tendent's, der har været hos den høitærede Minister og Udvalget, forsvare sig selv, saa jeg ikke behøver at udtale mig i saa Henseende. — Ja, jeg vilde kun gjøre dette Par Bemærkninger; den ærede Ordfører vil naturligvis tage sig af at svare, hvad der er at svare paa Udvalgets Begne.

Monrad: Jeg kan ikke negte, at det var med blandede Følelser, at jeg saae denne Understøttelse til Forfatterinder. Paa den ene Side glædede jeg mig over, at Kvinde-erne eiede saameget Talent, og paa den anden Side skammede jeg mig over, at jeg var kommet saa langt tilbage i den danske Literatur, at de vare mig ubekjendte. Det mildnede derfor ikke saa lidt paa denne Skamfuldhedsfølelse, da jeg hørte, at min Nabo (Brandes), der jo hører saa aldeles til Nutiden og maaste ogsaa noget til Fremtiden, ikke var saa nøie bekjendt med dem og maatte anstille en vidtløftig Undersøgelse i den Henseende. — Blandt de forskjellige Bøger, som nu ere under Forhandling, er der en, som jeg møder som saadan en gammel Bekjendt, det er Regtelsen af 2,500 Kr. til en Visittatsreise i Grønland. Thi jeg har engang for 20 Aar siden gjort det samme Forslag, og det blev ogsaa mig negtet, og jeg synes heller ikke, at der blev anført nogen Grund, hvorfor det blev negtet. Ellers pleier man jo ikke at negte en Minister eller en Regjering Midlerne til at lære at kjende den virkelig bestaaende Tilstand i Landet. Man har jo mange Melleminstanser, mange Undersøgelser og Visittatsbesøg, hvorved Centralbestyrelsen søger at skaffe sig Kundskab om den virkelige Tilstand. Men Grønland er jo, hvis det skulde være en Ulykke at hjemsesøges af saadanne Visittatser, i Sandhed i saa Henseende et af de lykkeligste Lande i Verden, da der slet ikke er nogen som helst Visittats. Hvorfor man nu vil negte Ministeren et Middel til ved en Person, til hvem han har Tillid, at skaffe sig de Kundskaber om Forholdene derovre, som han anser fornødne, begriber jeg ikke; man vil ikke have det, og det er svaret for en Snes Aar siden, og saaledes er der svaret alle Aarene igjennem. Meget forandrer sig; men Regtelsen af Udgifterne til, at Ministeren maa sende en Mand op til Grønland for at gjøre sig bekjendt med Forholdene der, har holdt sig gjennem alle Tider; man vedbliver at negte Ministeren

dette Beløb. — Der er to Punkter, som det gjorde mig ondt, at den høitærede Minister ligesom slap noget let. Det ene er med Hensyn til Forelæsninger ved Kunstakademiet i Historie. Disse Forelæsninger have efter min Opfattelse en særlig Betydning. Tiden er just tilbøielig til at holde sig til det, den har for Øje, til at male det, man lige ser; den er tilbøielig til at holde sig til Genrebilleder i en utallig Variation. Der hører noget Mere til at gaa tilbage i Fortiden, til i Landen at opfatte, hvad der hører til en naturlig Fremstilling; til at gaa tilbage i Fortiden og se, hvad der hører til den historiske Fremstilling, udfordres, at man sætter sig ind i den Tids hele Skik og Brug, dens Klædedragt osv. osv. Foredrag over Historie for Kunstnere har saaledes sin særlige Betydning; det giver en Tilbøjelighed til at fyste med de store Momenter i Fædrelandets Historie og gjennem en kunstnerisk Fremstilling at give os et klarere Billede af dem. Jeg vilde derfor anse det for overordentlig ønskeligt, at man havde holdt paa denne Bevilling, men ved at den høitærede Kultusminister har sagt, at det gjorde ikke noget, at han skulde nok sørge for, at Forelæsningen blev holdt alligevel, forekom det mig, at han ligesom støttede Regtelsen; thi naar man har det saa let, er der jo ingen Grund til Bevillingen. — Dernæst er der et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg vil nedlægge en meget indtrængende Bøn til det høitærede Finantsudvalg og Forsamlingen. Det er med Hensyn til Mylterne, til Børnehjem. Efter min Opfattelse er det overordentlig vigtigt, at der stjaantes denne Gren af Undervisningen, om man saa vil, eller Opdragelsen en særlig Opmærksomhed. Det hænder saa ofte senere hen i Livet, at der ogsaaar en Strid mellem det, at Forældrene skulle undvære deres Børn, og at de skulle sende dem i Skolen, mellem Forældrenes Interesse og Skolens Interesse; men i den unge Alder, hvorom der her er Tale, gaa de Haand i Haand med hverandre. I Sandhed, det har for Arbejderfamilier, for de Familier, hvor ikke alene Manden, men ogsaa Konen maa tjene Brødet, den allerstørste Betydning, at disse Smaa kunne sendes hen til et Sted, hvor de ere vel forsørgede. Derjom De kjendte saadanne Arbejderfamiliers Kaar, derjom De saae disse smaa Stakler, hvorledes de saadan sidde overladte til sig selv, vilde De føle en saa dyb Medlidenhed med dem, at De vilde finde, at her er en Anledning for Dem til at gjøre Noget. Tro ingenlunde, at det er uvigtigt for den Alder at faae en passende Beskæftigelse, at faae en Sysselsættelse, at lære at synge Sange, at der fortælles dem